

Retoft: I den korte Tid, der er gaaet, siden Krigen udbrød, er vi jo alle blevet klar over, at Tiden, vi er inde i, og den kommende Tid paa mangfoldige Maader vil stille store Krav til Statskassen. Det er nødvendigt at skaffe øgede Indtægter, og jeg tager Anledning til at takke Regeringen for, at den har valgt at tage Indtægterne i Form af Skatter og ikke som Laan.

Jeg mener, det fremgaar af det foreliggende Skattelovforslag og det Skattelovforslag, vi behandlede i Gaar, at det er Regeringens Hensigt i saa vidt Omfang som muligt at dække de øgede Udgifter uden at gaa Laanevejen. Jeg tror da ogsaa, at det er den Vej, Landets Befolkning er indstillet paa er den rigtige. I en saa alvorlig Tid som den, vi gennemlever, er man indstillet paa at bringe Ofre, og kan man indskrænke Ofrene til at være af økonomisk Art, er det meget billigt sluppet.

Befolkningen er efter min Opfattelse klar til at bære de øgede Byrder, selv om de kan blive tunge. Det maa dog alligevel være saaledes, at de Byrder, der bliver at bære, maa lægges fortrinsvis paa de stærkeste Skuldre, og jeg hilser derfor med Glæde, at det i § 2 bestemmes, at Forhøjelsen ikke opkræves af Skattebeløb paa under 5 Kr. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, betyder det, at en meget stor Part af Indkomstskatteyderne bliver fritaget for at betale den Skatteforhøjelse, vi forhandler om i Øjeblikket. De smaa Skatteydere glider ud. Dette er efter min Opfattelse et fuldstændig rigtigt og retfærdigt Princip.

Jeg er ogsaa tilfreds med den Bemyndigelse, der gives Finansministeren i § 5. Det er højst sandsynligt, at der kan opstaa Forhold i den forhaandenværende Situation, der kan nødvendiggøre, at en og anden Skatteyder faar en Lempelse.

Om de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget er der saare ringe Grund til at sige mange Ord. Bestemmelserne er velkendte og bygger paa Principperne i Statsskatte-loven af 10. April 1922. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højterede Finansminister hurtigt og velvillig Behandling.

Knud Kristensen: Alle maa være klar over, at naar der fremkommer Stigning i Udgifterne, maa disse Udgifter dækkes. Saa vidt jeg kan se, er der kun to Maader at dække Udgifter paa, nemlig for det første ved at udskrive Skatter og for det andet ved at optage Laan. Hvad disse to Former for Dækning af Udgifter angaar, er vi fra Venstres Side enige i, at saa vidt det lader

sig gøre, og i den Udstrækning, det lader sig gøre, er det heldigst at søge at dække Udgifterne ved Skatter fremfor ved Laan, og derfor har vi ikke det mindste imod, tværtimod, at man nu til at begynde med gaar denne Vej og ogsaa fortsætter, saalænge vi i det hele taget kan uden at anrette større Skade for Erhvervslevet. Men vi er jo ikke interesserede i at udskrive større Skatter — tværtimod —, end der er Brug for til Dækning af de Udgifter, som enten er afholdt eller kan ses og beregnes for den allernærmeste Fremtid. Jeg kan ikke se, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er gjort Rede for, at det er netop de Beløb, der her stilles Forslag om at opkræve i Skatter, der er Brug for inden for et vist Tidsrum ikke alt for langt ud i Fremtiden. Nu kan man jo nok sige — og det kan jo ogsaa være rigtigt —, at selv om der ikke er Brug for Pengene de allerførste Dage, saa er der ikke Tvivl om, efter som Forholdene udvikler sig, at der nok skal blive Brug for dem. Men det er ogsaa en almindelig Erfaring, at hvis man har Penge i en Kasse, det være sig ens egen Kasse eller en offentlig Kasse — jeg tror, jeg tør sige ikke mindst en offentlig —, og ikke i Øjeblikket ved, hvor Pengene skal hen, har man — jeg tror ikke, den nuværende Regering i saa Henseende danner nogen Undtagelse, jeg kunde næsten sige tværtimod — en Tilbøjelighed til ikke at være saa sparsommelig og saa nøjeregnende med de Udgifter, som man paatager sig og derigen-nem paalægger Landets Skatteydere og i det lange Løb Befolkningen i det hele taget at udrede. Derfor vil vi henstille, at vi i hvert Fald faar en Opgørelse over, om nu ogsaa disse meget store Skattebeløb er nødvendige for at afholde de Udgifter, som enten har meldt sig eller vil melde sig som Følge af de Foranstaltninger, der er gennemført.

Men selv om det nu skulde være Tilfældet, at Indtægtslovene ikke gav for store Beløb til Dækning af de Udgifter, som jeg her har omtalt, saa bliver der jo tilbage et Spørgsmaal om Skatternes Fordeling paa Skatteyderne, og her er jo stillet Forslag om, at de mindre Skatteydere skal fritages for Forhøjelse af Skatterne. Jeg forstod paa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Retoft), at han var særdeles tilfreds hermed og næsten takkede Regeringen; jeg skal ikke i og for sig protestere herimod og ikke udtale mig om, hvilken Progression vi skal have i vor direkte Beskatning, men jeg udtaler Ønske om, at den siddende Regering og dens Flertal